

Strømmen fra Land til By snarere yderligere befordres og Ledighedens afskrækkende moralske Virkninger øges.

Mindretallet maa mene, at hvis *Kasserne anser det for nødvendigt at øge Understøttelsesdagens Antal*, da maa det ske med Udnyttelse af de Muligheder, som den gældende Lov indeholder, nemlig en Forlængelse af det vedtægtsmæssige Dageantal — idet der nemlig ikke i Loven er fastsat noget Maksimaldageantal.

Mindretallet vil gerne være med til at lette Formaliteterne ved Gennemførelsen af Udvidelsen af det vedtægtsmæssige Dageantal ved at fritage Kasserne for at lade afholde Delegeretmøde derom og alene lade Hovedledelsen have Afgørelsen med Tilslutning af Arbejdsdirektøren paa tilsvarende Maade som ved Lov Nr. 90 af 31. Marts 1926 og stiller Ændringsforslag sigtende hertil som en ny Udformning af Lovforslaget.

Det foreslaas tillige, at hvis enkelte Kasser ikke økonomisk er i Stand til at

afholde Udgifterne ved Forlængelse af Dageantallet, kan disse erholde Forskud fra Arbejdsløshedsfonden mod Forrentning og Tilbagebetaling i Løbet af 3 Aar, og endelig foreslaas det under Hensyn til den store Arbejdsløshed, der har hersket i de sidste 5 Aar, at saadanne Medlemmer, der har opbrugt deres 3—4-aarige Maksimum, kan blive understøttelsesberettigede til 1. April 1937, for saa vidt den paagældende Arbejdsløshedskasses Arbejdsløshedsprocent gennemsnitlig har været 30 pCt. i de sidste 3 Aar.

Ændringsforslag.

Af et *Mindretal* (Bækgaard, Olaf Nielsen, S. C. Nørgaard, K. Pedersen, Stensballe, C. J. F. Sven og Unmack):

Lovforslaget affattes saaledes:

„Forslag til Lov

om

særlig Bemyndigelse til midlertidig Forlængelse af vedtægtsmæssig Hjælp til arbejdsløse m. v.

§ 1.

Uanset de i en Arbejdsløshedskasses Vedtægter fastsatte Bestemmelser med Hensyn til Varigheden af den af Kassen ydede vedtægtsmæssige Hjælp skal dog en Arbejdsløshedskasses Hovedledelse med Tilslutning af Arbejdsdirektøren i Tiden fra nærværende Lovs Ikrafttræden og indtil 1. April 1937 være berettiget til at forlænge Antallet af Kassens Understøttelsesdage for vedtægtsmæssig Hjælp med indtil en Trediedel, idet dog Dageantallet for Ikke-Forsørgere herved ikke kan bringes til at overstige 130 Dage. Denne Forlængelse medfører ikke Ret til videre fortsat Hjælp og kommer kun dem af Kassens Medlemmer til gode, som, saa længe denne Lov gælder, har opbrugt den dem i Henhold til Lov Nr. 205 af 20. Maj 1933 tilkommende saavel vedtægtsmæssige som fortsatte Hjælp. Det kan tillige bestemmes af en Arbejdsløshedskasses Hovedledelse med Tilslutning af Arbejdsdirektøren, at saadanne Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, der har opbrugt deres 3—4-aarige Maksimum, vil kunne erholde saavel vedtægtsmæssig som midlertidig forlænget vedtægtsmæssig Hjælp og fortsat Hjælp i Tidsrummet til 1. April 1937, alt for saa vidt Arbejdsløshedsprocenten i den paagældende Arbejdsløshedskasse gennemsnitlig har været 30 pCt. i Aarene 1933, 1934 og 1935 og de paagældende Medlemmer opfylder samtlige øvrige Betingelser for at kunne oppebære Understøttelse.